

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un organisme autònom d'una d'administració pública sobre diverses qüestions relacionades amb la implantació d'un projecte que preveu l'ús d'aparells desfibril·ladors en llocs públics

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit en què se sol·licita el parer de l'Autoritat sobre diverses qüestions relacionades amb la implantació d'un projecte que preveu l'ús d'aparells desfibril·ladors en llocs públics.

Analitzada la consulta, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

L'organisme autònom de salut pública, manifesta, en el seu escrit de consulta, la voluntat d'implantar un projecte que preveu crear una xarxa de desfibril·ladors d'accés lliure classificats segons la seva ubicació en:

a) Desfibril·ladors fixes: ubicats en cabines de protecció i vigilància en el carrer, i d'accés directe per a tots els ciutadans. Estaran connectats amb un Servei d'Emergències Mèdiques (en endavant, SEM). Les cabines disposaran d'una càmera que efectuarà diverses fotografies quan s'extregui el desfibril·lador o quan la persona usuària d'aquest es connecti amb el SEM via telefònica.

b) Desfibril·ladors mòbils: distribuïts entre els serveis d'emergències de primera intervenció (policia, protecció civil...) que depenen dels ajuntaments participants en el projecte.

c) Desfibril·ladors lliures: pensats per cobrir necessitats temporals, com actes esportius, socials, culturals... En cas de necessitat, poden ser usats per qualsevol ciutadà.

Vistes aquestes previsions és evident que la posada en marxa d'aquest projecte per part de l'organisme autònom consultant comportarà el tractament d'un conjunt determinat d'informació, que inclourà dades de caràcter personal de les persones ateses amb els desfibril·ladors, així com de les persones que els manipulin. Per tant, caldrà considerar d'aplicació els principis i obligacions de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), les previsions del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD), així com de la resta de normativa sectorial que resulti d'aplicació.

III

Als efectes que interessin en el present dictamen, convé reproduir quin és el funcionament previst per a aquest projecte, atès que d'aquest es desprenen diferents tractaments de dades personals.

En aquest sentit, apuntar que l'article 3.c) de la LOPD defineix com a tractament de dades *“les operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències”*.

Amb caràcter general, el projecte preveu (apartat II) que les dades obtingudes per aplicació del desfibril·lador -ja sigui fix, mòbil o lliure- quedaran registrades a la memòria de l'aparell *“sense identificació de la persona atesa”*. Així mateix, s'estableix que correspon al SEM desplaçar-se fins el lloc on es trobi el pacient, així com efectuar-ne el seu trasllat, que inclou el del desfibril·lador (sense manipular-lo), al centre de salut que correspongui (apartat I). S'assigna al centre de salut la tasca d'incorporar als seus sistemes d'informació aquestes dades, així com a la història clínica del pacient. Finalment, s'estableix que la recuperació del desfibril·lador i la supressió de les dades de salut en ell emmagatzemades correspon a una empresa contractada específicament per realitzar aquestes tasques (apartat I i III).

Cal fer avinent que, del procés descrit, el principal problema que sorgeix, des del punt de vista de la protecció de dades personals, és com es defineix el tractament de les dades de salut de les persones ateses amb els desfibril·ladors.

Com s'ha apuntat, l'organisme autònom assegura que les dades de salut recollides i enregistrades a la memòria de l'aparell no permetran *“la identificació directa ni indirecta de l'afectat”*. En aquest sentit, cal fer avinent que es considera que una persona és identificable quan la seva identitat es pot determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social, sense requerir terminis o activitats desproporcionats (article 5.1.o) del RLOPD). En aquest cas, es considera que és possible associar les dades enregistrades en el desfibril·lador amb la persona atesa, i per tant arribar a identificar-la, sense requerir esforços desproporcionats, ja sigui perquè el trasllat del pacient al centre de salut es produeix conjuntament amb el desfibril·lador, moment en què les dades són recuperades, o bé per la possibilitat de què en el desfibril·lador també quedin enregistrades altres dades circumstancials com el dia o l'hora en què una determinada persona va ser atesa. Per tant, en la mesura en què l'ús del desfibril·lador comporta recollir i emmagatzemar informació que pot associar-se a una persona física i fer-la identificable, es produeix el tractament de dades personals (article 3.c) de la LOPD), en concret, dades de salut (article 7.3 de la LOPD).

Qüestió diferent és determinar qui és el responsable del tractament d'aquestes dades de salut. L'organisme autònom assegura que les dades enregistrades en els desfibril·ladors no permetran identificar la persona afectada fins a la seva incorporació a la respectiva història clínica i que, per tant, no formaran part del fitxer de dades personals que ell creï com a responsable (apartat IV). Sembla que amb aquesta manifestació vulgui indicar que el responsable del tractament de les dades recollides són els centres de salut on sigui atès cada pacient.

Cal recordar que, d'acord amb l'article 3.d) de la LOPD, té consideració de responsable del fitxer o tractament *“la persona física o jurídica, de naturalesa pública o privada, o òrgan administratiu, que decideixi sobre la finalitat, el contingut i l'ús del tractament”*. En aquest sentit, l'article 5.1.q) del RLOPD detalla que és el responsable el que *“sol o conjuntament amb altres decideixi sobre la finalitat, contingut i ús del tractament, encara que no ho realitzi materialment”*.

Per tant, en la mesura que l'organisme autònom posa en marxa aquest projecte i decideix sobre la finalitat i ús de les dades enregistrades pels desfibril·ladors serà considerat responsable del fitxer o del seu tractament. Conseqüentment, la comunicació de les dades enregistrades en els desfibril·ladors al centre de salut per a la seva incorporació en els sistemes d'informació i a la històrica clínica del pacient comportarà, des del punt de vista de la protecció de dades, una cessió de dades personals (article 3.i) de la LOPD). D'acord amb l'article 11.2.f) de la LOPD, aquesta comunicació serà legítima en tant que resulti necessària per solucionar una urgència (l'atenció al pacient) que requereixi accedir a un fitxer (en aquest cas, de l'organisme autònom).

D'altra banda, escau fer avinent que el tractament de dades de salut per part de l'organisme autònom comportarà que, com a responsable, hagi de procedir a la creació del corresponent fitxer de dades personals, d'acord amb els termes dels articles 20 de la LOPD i 54 del RLOPD, o bé, si així ho considera convenient, incloure el seu tractament en el fitxer que s'ha previst crear per legitimar el tractament d'imatges i, si escau, veus (apartat IV). En aquest darrer cas, escau recordar que el tractament de dades de salut comportarà l'aplicació d'un nivell alt de mesures de seguretat (article 81.3.a) del RLOPD).

IV

Encara en relació amb el tractament de dades de salut, el projecte també preveu la possibilitat que una universitat catalana (Facultat de Medicina) estableixi un protocol de treball amb els centres de salut per tal d'efectuar un treball de recerca orientat a analitzar els casos atesos, fer-ne el seguiment i l'avaluació, per a la possible millora de l'atenció i supervivència dels pacients amb aturada cardíaca després de l'accés de personal no sanitari als aparells de desfibril·lació.

Cal fer avinent que l'establiment d'aquest protocol comportarà una altra cessió de dades personals de salut (article 11 de la LOPD), en aquest cas, des dels centres de salut als investigadors de la universitat. Per tant, caldrà tenir en compte les previsions de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, així com la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica. Aquesta normativa complementa les previsions de la normativa de protecció de dades pel que fa a les dades de salut, i disposa quines dades poden ser utilitzades i en relació amb quins usos, i defineix quins col·lectius professionals poden accedir a la informació, segons la tipologia de dades de què es tracti.

En concret, en la mesura que els centres de salut disposen d'informació personal relacionada amb la salut de les persones ateses, caldrà tenir en compte allò que disposa l'article 10 de la Llei 21/2000, relatiu a la història clínica. Aquest article 10 defineix el seu contingut, distingint la informació segons es tracti de dades d'identificació del malalt i de l'assistència; dades clinicoassistencials i dades socials. Les finalitats per a les quals pot utilitzar-se determinada informació continguda en la història clínica venen determinades en l'article 11 de la mateixa llei, que disposa el següent:

"1. La història clínica és un instrument destinat fonamentalment a ajudar a garantir una assistència adequada al pacient. A aquest efecte, els professionals assistencials del centre que estan implicats en el diagnòstic o el tractament del malalt han de tenir accés a la història clínica.

2. Cada centre ha d'establir el mecanisme que faci possible que, mentre es presta assistència a un pacient concret, els professionals que l'atenen puguin, en tot moment, tenir accés a la història clínica corresponent.

3. Es pot accedir a la història clínica amb finalitats epidemiològiques, d'investigació o docència, amb subjecció al que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la Llei de l'Estat 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i les disposicions concordants. L'accés a la història clínica amb aquestes finalitats obliga a preservar les dades d'identificació personal del pacient, separades de les de caràcter clínicoassistencial, llevat que aquest n'hagi donat abans el consentiment.

4. El personal que té cura de les tasques d'administració i gestió dels centres sanitaris pot accedir només a les dades de la història clínica relacionades amb les dites funcions.

5. El personal al servei de l'Administració sanitària que exerceix funcions d'inspecció, degudament acreditat, pot accedir a les històries clíniques, a fi de comprovar la qualitat de l'assistència, el compliment dels drets del pacient o qualsevol altra obligació del centre en relació amb els pacients o l'Administració sanitària.

6. Tot el personal que accedeix en ús de les seves competències a qualsevol classe de dades de la història clínica resta subjecte al deure de guardar-ne el secret."

Vistes les previsions de la Llei 21/2000, és clar que l'ús de dades personals contingudes en la història clínica està destinat principalment al compliment de la finalitat de prestació d'assistència sanitària (article 11.1). Aquesta previsió concorda amb la prevista a l'article 7.6 de la LOPD.

En segon terme, i als efectes que ens interessin, l'ús de les dades personals de la història clínica està previst també per a d'altres funcions, com ara la investigació, la docència o per a finalitats epidemiològiques (article 11.3). Cal tenir en compte, però que per a aquest ús, diferent del d'assistència mèdica, la norma imposa la obligació de preservar l'anonimat, separant les dades clínicoassistencials de les dades identificatives, excepte si el pacient ha consentit el tractament.

Així doncs, en els casos en què no es compta amb el consentiment, els centres de salut podran facilitar les dades de salut dels pacients atesos per als usos i finalitats descrits en l'article 11 de la Llei 21/2000, prèvia dissociació, és a dir, preservant les dades identificatives, als investigadors de la universitat per dur a terme l'estudi esmentat.

V

Deixant de banda, per un moment, el tractament de dades de salut, cal fer avinent que la posada en marxa del projecte també comportarà el tractament d'altres dades personals de caràcter identificatiu.

En relació amb l'ús dels desfibril·ladors anomenats fixes, és a dir, aquells que es troben ubicats en cabines a la via pública, es preveu que aquestes disposin d'una càmera que realitzaria diverses fotografies quan la persona que utilitzi l'aparell l'extregui de la caixa o premi el botó corresponent per comunicar-se amb el SEM (apartat I). Posteriorment, es concreta que, respecte aquestes mateixes persones, l'activació de l'aparell també comportarà l'enregistrament de la veu que es conservarà a la memòria del desfibril·lador fins a la seva transferència als sistemes d'informació del centre de salut (apartat II).

D'entrada, cal tenir en compte que les imatges i les veus tindran la consideració de dades personals en la mesura que permetin la identificació efectiva d'una persona, d'acord amb el que disposen els articles 3.a) de la LOPD i 5.1 f) del RLOPD. Conseqüentment, la instal·lació d'un sistema de videovigilància en cadascuna de les

cabines i els tractaments posteriors de les imatges i, si escau, de les veus que se'n derivin estaran subjectes a la normativa sobre protecció de dades personals, sens perjudici d'altra normativa aplicable i del respecte a altres drets fonamentals, com ara el dret a la intimitat i a la pròpia imatge.

En aquest sentit, cal tenir en compte la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància. Aquesta Instrucció concreta els principis i les garanties que estableix la LOPD en l'àmbit corresponent al tractament de dades personals consistents en imatges i veus, amb finalitats de videovigilància i mitjançant càmeres. Alhora, aclareix el marc jurídic aplicable dins l'àmbit d'actuació d'aquesta Autoritat.

D'acord amb l'article 2.e) de la Instrucció, la captació d'imatges, i si escau de veus, a través d'un sistema de càmeres fixes o mòbils ha de tenir per finalitat *"la vigilància o el control en edificis, instal·lacions, vehicles o altres espais públics o privats, per raons de seguretat pública o privada, control del trànsit, control laboral, assegurement del funcionament normal de determinats serveis públics, control dels hàbits, la conducta o l'estat de les persones o per altres raons anàlogues"*.

En aquest cas, el projecte preveu que la finalitat de la instal·lació d'una càmera en les cabines en què s'ubicaran els desfibril·ladors és la d'adopció d'una mesura de seguretat i de protecció dels aparells. Vistes les previsions de l'article 2.e) de la Instrucció, aquesta finalitat pot entendre's inclosa en la de vigilància o control de l'equipament públic per raons de seguretat pública.

A més, per a que la utilització de càmeres per al compliment d'aquesta finalitat sigui legítima és necessari comptar amb el consentiment lliure, inequívoc i específic de les persones afectades o, en el seu defecte, com així succeeix en aquest cas, que el tractament tingui lloc per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències (article 5.1 de la Instrucció).

D'altra banda, atès que les cabines on s'instal·laran les càmeres es troben ubicades en la via pública, cal fer avinent que la captació d'imatges de persones a la via pública està reservada a les forces i els cossos de seguretat d'acord amb la seva normativa específica. Només es permet la captació incidental d'aquestes imatges quan resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de la instal·lació (article 5.4.b) de la Instrucció).

Per tant, perquè la instal·lació sigui legítima en aquest cas caldrà que la càmera estigui orientada de tal manera que l'objecte de vigilància principal sigui únicament la persona que extreu el desfibril·lador de la cabina i la captació de la via pública, de produir-se, sigui la mínima imprescindible. Així mateix, caldrà acreditar que aquest tractament és adequat per contribuir de forma clara a la millora del servei prestat i que la finalitat esmentada no es pot obtenir amb altres mitjans que, sense exigir esforços desproporcionats, resultin menys intrusius per als drets dels afectats (article 7 de la Instrucció).

Pel que fa, específicament, a la previsió de captar i enregistrar la veu juntament amb la imatge, fer avinent que només es considera legítim, amb caràcter excepcional, si no es tracta de converses estrictament privades i la finalitat de vigilància no es pot aconseguir mitjançant l'enregistrament exclusiu de la imatge (article 7.4 de la Instrucció).

En aquest cas, es desconeixen els motius que justificarien l'enregistrament de veu. En l'escrit tramès només es preveu que quan s'activi l'aparell s'enregistri el so (ambiental)

i, per tant, la veu de la persona o persones que intervinguin (apartat II), així com la seva posterior comunicació als centres de salut. D'aquesta previsió podria semblar que els motius pels quals s'enregistraria la veu serien per poder conèixer les circumstàncies que han portat a l'ús dels desfibril·ladors, com s'ha realitzat el seu ús o, fins i tot, possibles informacions sobre l'estat de salut del pacient que puguin ser facilitades per ell mateix durant la seva atenció amb el desfibril·lador. Potser el que realment es vol preveure és la captació i enregistrament de les converses que les persones que utilitzen els desfibril·ladors puguin mantenir amb el SEM, si bé no es disposa d'informació suficient al respecte. En qualsevol cas, es fa avinent que caldrà detallar en la memòria prevista a l'article 10 de la Instrucció, la qual ha d'acompanyar la petició d'informe de creació del corresponent fitxer (apartat 3), els motius pels quals es vol tractar aquesta dada personal, fet que permetrà analitzar la legitimitat del seu tractament.

Pel que fa a la previsió de comunicar les veus captades als centres de salut, fer avinent que, en cas que es consideri legítim el seu tractament, aquesta cessió només seria possible si és necessària per solucionar una urgència que requereixi accedir a un fitxer, d'acord amb l'article 11.2.f) de la LOPD.

Així mateix, en relació amb la previsió de creació d'un fitxer de dades personals (apartat IV) integrat per la imatge de les persones que manipulin els aparells, cal fer avinent que, en cas que es considerés que el tractament de la veu és necessari per donar compliment a la finalitat de vigilància descrita, també caldria incloure aquesta dada en el fitxer que es creï.

D'altra banda, convé remarcar que en l'àmbit de la videovigilància s'exigeix la deguda informació als interessats sobre l'existència de càmeres. En aquest sentit, l'article 12 de la Instrucció 1/2009 obliga al responsable del tractament d'imatges i, si escau, veus, a través de càmeres a informar de forma clara i permanent sobre l'existència de les càmeres mitjançant la col·locació dels cartells informatius que siguin necessaris per garantir-ne el coneixement per les persones afectades.

En aquest sentit, l'organisme autònom manifesta que, tant en les cabines com en els aparells, es farà constar informació sobre l'obtenció de la imatge, segons les indicacions de la Instrucció (apartat IV). Cal recordar que el cartell també haurà d'informar del tractament de la veu, si escau. Així mateix, es fa avinent que la col·locació dels distintius informatius o cartells s'haurà de fer abans que comenci la captació d'imatges i, si escau, veus. En aquest cas, partint del pressupòsit de què la captació només es produirà un cop es premi el botó que comunica amb el SEM o bé un cop s'extregui el desfibril·lador de la cabina, es considera suficient la col·locació dels cartells en les cabines i en els propis aparells, atès que permet conèixer l'existència de la càmera amb antelació al moment concret en què siguin captades les imatges i, si escau, les veus.

D'altra banda, es fa avinent que l'organisme autònom, com a responsable del tractament, també haurà de proporcionar a les persones afectades informació sobre la resta de punts previstos a l'article 5.1 de la LOPD per mitjà d'impresos o a través de la seva web o seu electrònica, on hi haurà de constar la finalitat específica de la vigilància, com també la resta de la informació establerta als apartats a), d) i e) de l'article 5 de la LOPD.

VI

Com hem vist en els apartats anteriors, la posada en marxa del projecte comportarà el tractament de diverses dades personals: dades identificatives (imatge i, si escau, veu) i dades especialment protegides (salut).

D'acord amb les manifestacions efectuades per l'organisme autònom consultant, aquest es configura com a responsable del fitxer o fitxers resultants de la implantació d'aquest projecte, si bé preveu encarregar el tractament d'aquestes dades personals a una empresa contractada específicament per prestar els serveis adjudicats en aquest sentit (apartat III i IV).

En relació amb la figura d'encarregat del tractament cal fer avinent que, d'acord amb l'article 12 de la LOPD, només s'adquireix aquesta consideració si l'encàrrec del tractament s'ha formalitzat per mitjà d'un contracte per escrit o en alguna altra forma que permeti acreditar-ne la seva concertació i contingut, i en què s'estableixi de manera expressa que l'encarregat del tractament només ha de tractar les dades d'acord amb les instruccions del responsable del tractament, que no les pot aplicar ni utilitzar amb una finalitat diferent de la que figuri en el contracte esmentat, ni comunicar-les a altres persones, ni tan sols per conservar-les. Així mateix, s'han d'estipular les mesures de seguretat que l'encarregat ha d'implantar.

En aquest sentit, es recomana tenir en compte les previsions de la Recomanació 1/2010, sobre l'encarregat del tractament en la prestació de serveis per compte d'entitats del sector públic de Catalunya, emesa per aquesta Autoritat (www.apd.cat).

En el projecte es preveu que l'empresa efectui la instal·lació i gestió dels desfibril·ladors i de les cabines, que proporcioni el software de gestió, vigilància i manteniment, controli diàriament l'estat dels equips (apartat II) i recuperi (físicament) els desfibril·ladors (apartat III). Així mateix, es preveu que s'encarregui de l'obtenció de les imatges captades amb l'activació del desfibril·lador i que les conservi degudament bloquejades (apartat III), així com de la supressió de les dades mèdiques que figurin en la memòria del desfibril·lador (apartat III).

Tot i que no es preveu específicament, entenem que l'empresa també s'encarregaria del tractament, si fos legítim, de les veus captades, aspecte que, de ser així, caldria incloure en el contracte d'encàrrec.

Pel que fa a la previsió de mantenir les dades bloquejades, escau recordar que, d'acord amb l'article 8.2 de la Instrucció, el bloqueig permet conservar les dades a disposició de les administracions públiques, els jutjats i els tribunals per atendre les possibles responsabilitats nascudes del tractament durant únicament el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Aquest bloqueig comportarà que *“les imatges, i si escau les veus, quedin fora dels circuits d'explotació habituals i que se n'estableixi la custòdia mitjançant un sistema que permeti el control i l'enregistrament dels accessos que es produeixin, amb la finalitat a què fa referència l'apartat anterior”*. Tot seguit concreta que el bloqueig *“quan es tracti d'imatges en suport digital, comporta també l'encriptació de les imatges”* i que *“quan es tracti d'imatges enregistrades en suports que no siguin digitals, el bloqueig s'ha de garantir mitjançant l'etiquetatge que indiqui aquesta circumstància i la conservació de les imatges en caixes, contenidors o altres recipients precintats d'accés restringit. Aquests suports han de quedar sota la custòdia de la persona responsable del fitxer o la persona de seguretat, si n'hi ha, o la persona en què deleguin, sense que en cap cas pugui ser la mateixa persona operadora del sistema”* (article 8.3 de la Instrucció).

Un cop conclòs el període de conservació de les imatges bloquejades -corresponent al període de prescripció de les possibles responsabilitats-, aquestes no es podran conservar, tret que hagin estat prèviament dissociades (article 3.f) de la LOD), i l'empresa haurà de procedir a la seva supressió de manera definitiva (articles 16.3 de la LOPD i 5.1.b) del RLOPD).

D'altra banda, cal fer avinent que aquest règim de bloqueig descrit resulta d'aplicació a qualsevol dada personal que hagi de ser cancel·lada. Així, respecte la previsió de supressió de les dades de salut enregistrades als desfibril·ladors, i d'acord amb l'article 16.3 de la LOPD, recordar que la seva cancel·lació donarà lloc al bloqueig, i només s'hauran de conservar per la depuració de possibles responsabilitats nascudes del seu tractament, tal i com s'ha indicat anteriorment. Finalitzat aquest període, podran ser suprimides.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La posada en marxa del projecte descrit en l'escrit de consulta per part de l'organisme autònom comportarà el tractament d'un conjunt determinat d'informació, que inclourà dades de caràcter personal de les persones ateses amb els desfibril·ladors, així com de les persones que els manipulin.

Es considera que, en aquest cas, és possible associar les dades enregistrades en els desfibril·ladors amb la persona atesa, i per tant arribar a identificar-la, sense requerir esforços desproporcionats (article 5.1.o) del RLOPD). Conseqüentment, es produeix un tractament de dades de salut (article 7.3 de la LOPD).

En la mesura que l'organisme autònom posa en marxa aquest projecte i decideix sobre la finalitat i ús de les dades enregistrades pels desfibril·ladors serà considerat responsable del fitxer o del seu tractament (article 3.d) de la LOPD) i haurà de complir la resta de principis i obligacions establertes a la normativa de protecció de dades personals.

La comunicació de les dades enregistrades al centre de salut per a la seva incorporació en els sistemes d'informació i a la històrica clínica del pacient comportarà, des del punt de vista de la protecció de dades, una cessió de dades personals que es considerarà legítima si es realitza en els termes establerts a l'article 11.2.f) de la LOPD.

Els centres de salut podran facilitar les dades de salut dels pacients atesos als investigadors d'una universitat per dur a terme un estudi sobre la implantació i funcionament del projecte, prèvia dissociació, d'acord amb l'article 11.3 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

La instal·lació d'una càmera en les cabines en què s'ubicaran els desfibril·ladors de caràcter fix per captar i registrar les imatges i, si escau, les veus de les persones que els utilitzin com a mesura de seguretat i de protecció dels aparells haurà de complir les previsions de la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, sobre el tractament de

dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància, per tal de poder considerar el seu tractament legítim.

L'empresa contractada específicament per prestar serveis en aquest projecte només tindrà la condició d'encarregat del tractament si consta la signatura del contracte d'encàrrec del tractament amb els termes previstos en l'article 12 de la LOPD.

Barcelona, 24 de gener de 2011